

# ARNHEMISCHE SCOURANT.



Deze Courant, die geregeld vijfmaal wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donnerdag, Vrijdag en Zaterdag, is 75 in de drie maanden.

ZONDAG 3 APRIL.

De prijs der Advertentien is, volgens regels, f 1.00. en voor elken centen, behalve 35 centen plaatsing.

## Buitenlandsche berichten.

### ZWITSERSLAND.

**Maart.** De rust en orde worden kennelijk allengs althans voor het oogenblik, hersteld, en de omstandigheid, dat de storm in Bern op verre na zoo lang niet heeft aangehouden als men verwachtte, doet hopen, dat er vooreerst geen onlusten zullen ontbreken. Reeds keert het volk tot zijn gewone bezigheden terug en zoo ook worden handel en nijverheid weder meer levendig. Morgen en overmorgen zullen er te Lucern zeer groote feestelijkheden plaats hebben, ter herinnering aan de overwinning over de vrijkorpsen; ook zullen er optochten worden uitgereikt aan de mannen, welke daarbij onderscheiden hebben. Op den 2den april werd alsdan een buitengewoon talrijke schaar, door aanspooring van de kantons-geslachten, in vrede naar Einwil, verplaatst, om de laatste vier weken, reeds sedert bedevaartsgangers zich begeven hebben.

De meeste spoorweg-ontwerpen lijden schipbreuk op de verzuchtigen »kantons-geslachten» en zoo zal het, naar den uitvoer-legging aangaat, wel voorschans bij de zuricher Noordbaan blijven. De Engelschen zijn in alle stille verdwenen en laten zich slechts waken te vergaen vasten. De meeste onderhandelingen over de aansluiting van den zuricher spoorweg aan de door Baden voorgenomen en voorgestelde spoorweg-verbindingen zijn zoo zeer gevorderd, dat er aan een definitief totstandkomen daarvan niet meer te twijfelen valt.

### PRUISSEN.

**Posen, 25 maart.** In de laatste dagen hebben hier weder onderscheidene arrestatiën plaats gehad; den 20sten werden nog 4 onder-officieren van het hier in garnizoen liggende 19de regiment infanterie in hechtenis genomen, zoodat nu in het geheel 8 onder-officieren, dit lot getroffen heeft; den 20sten werden ongeveer 20 kornieren burgers en heerschappelijke dienaren, onder sterk kavalierie-geleide, op drie wagens, naar het oosten te voet, hier binnengebragt. De laatste moeten zich tot dusverre in de bosschen verscholen hebben gehouden. Mede is, dezer dagen, een grondbezitter uit de streek van Bromberg, weker de naam is, gearresteerd. Voorts moet men ontzagen, dat de hofraad van hofrechtshandelingen niet in eenig verband met de oproer: meestal waren het daglooners, welke de nood en het gebrek aan werk daartoe gedreven had, in de hoop van bij den uit die branden te volgen nieuwen opbouw van huizen arbeid te zullen vinden!

**Göteborg, 23 maart.** Wij ontvangen zoo even het ook hier reeds dikwerf verspreide bericht, dat onze stad ook dezen zomer de eer van een bezoek van H. MM. den koning en de koningin zal te beurt vallen, en dat terzelfder tijd de keizer van Rusland met de keizerin en de grootsvorstin Olga benevens aanstaanden schoonzoon, den kroonprins van Saksenburg, op hunne terugreis uit Italië herwaarts komen en het hof een bezoek geven. De noodaanstellen tot ontvangt worden reeds gemaakt.

### HANNOVER.

**Hannover, 30 maart.** Bij gelegenheid eener voorloopige beraadslaging over de nieuwe wijze van pro-

cederen, heeft de Kamer van den 2den en gene zijde aandrangen op mondelinge en openbare rechtpleging van de zaak. De Kamer van den 3den zijde werd tegen de zaak van den 2den zijde niet later bliken.

### FRANKRIJK.

**Parijs, 3 april.** In het tweede gedeelte der zitting der Kamer van Afgevaardigden van gisteren, heeft de minister van koophandel den heer *Lherbette* bevestigd en aangekondigd, dat hij in de volgende zitting een wijzenwerp op de landerijen zal aanbieden.

Over den nadruk heeft een langdurige discussie plaats gevonden; de heeren *Favin, Guizot, Fiolan, Chaix-d'Est-Ange, Dufaure, Bouillaud* hebben er deel aan genomen. De minister van buitenlandse heeft verklaard, dat het gouvernement zich bezig hield met deze kwestie in de door hetselve geopende onderhandelingen; de minister verzekert tevens, dat alles aangewend zal worden om beide partijen te bevredigen.

In de zitting van heden is de Kamer begonnen met de discussie over de artikelen. De heer *Lesiboudois* heeft op artikel 1 een amendement voorgesteld, hetwelk den duur van het verdrag, hetwelk met 1 augustus aanstaande moet in werking treden, op drie jaren vermindert. Dit amendement is bestreden door den heer *Kochlin* en verdedigd door den heer *Lesiboudois* een rede uitgesproken, waarin hij den wensch te kennen geeft, dat, in het belang der menschelijkheid, de handels-hervorming van sir *R. Peel* in Engeland moge worden aangenomen.

— Men schrijft uit Macao, in China, dd. 28 januari 1846:

»Wij hebben de ambassade met den *Archimède* zien vertrekken, die den 14ten dezer de rede van Macao heeft verlaten. Den 2den dezer ontvingen wij bevel, den heer *Lagrènde* naar Hong-Kong te brengen, waar wij denzelfden avond aankwamen en door vijf tien schepen werden begroet, die door ons beantwoord werden. Het doel van dit bezoek was in het minste niet diplomatiek, het was een eenvoudig afschidsbezoek aan de plaatselijke autoriteiten. Het vertrek van den *Archimède* naar Calcutta en Suëz, van de *Sabine* naar Manilla en Soloe, van de *Alcmène* naar Frankrijk, heeft ons eskader aanzienlijk verzwakt, het bestaat nu nog slechts uit de *Cleopâtre*, welke de vlag van den admiraal *Cécile* voert en de *Victorienne*, welke nu gekisthaald wordt. Het fregat *Leven* is kort naar Manilla vertrokken, zoodat het eskader alleen zal overblijven, om de fransche belangen voor te staan.

Op dit tijdstip vloeit de geheele bevolking van het platte land naar de grootsteden, om de feesten van het chineseche nieuwe jaar te vieren, die acht dagen duren.

De onlusten, die in de verloopene week hebben plaats gehad, bestaan daarin, dat de Chinesez het huis van *Kuan Chew Foe*, groot mandarijn, prefect van Canton, verbrand en bedreigd hebben, de engelsche, nederlandsche en amerikaansche factorijen mede te verbranden.

Zoodra deze bedreigingen bekend werden, zonden de Amerikanen 500 manschappen van het schip *Columbus* en de Engelschen drie vaartuigen, waaronder twee stoombooten.

De Chinesez legden groote steenen tegen de poorten om dezelve in eenige oogenblikken te versperren en zich alzoo tegen eenen eersten aanval in veiligheid te stellen, met bedreiging, van alle Europeanen te planderen, te verbranden en te vermoorden. Het zoude mij niets verwonderen, wanneer ik u in de volgende maand de entrance der stad Canton door de Engelschen moest mededeelen.

29 januari, ten over ure. — Iemand, die van Canton gekomen is, heeft mij daar zoo even gemeld, dat de laatste termijn der indemniteit betaald is, dat de Engelschen wachten met het doen van een beslissenden stap, tot dat de feesten van het nieuwe jaar voorbij zijn, en bepaaldelijk de stad schijnen te willen blijven dwingen. In Canton was alles evenwel zeer rustig, daar de Chinesez zich enkel bezig hielden met feestvieren.

— Te St. Etienne schijnen er met de werklieden vrij ernstige onlusten te hebben plaats gehad. De *Gazette de France* zegt daaromtrent: »Het ministerie heeft deswege nog niet de minste bijzonderheid in de ayonbladen bekend doen maken; maar zie hier den tekst van de officiële depeche, die heden morgen in de Kamer circuleerde, en die wij alle reden hebben voor authentiek te houden.»

»De procureur-generaal te Lyon aan den heer zegelbewaarder.

»Ik vertrek zoo aanstonds naar St. Etienne. Er heeft een botsing plaats gehad tussehen de werklieden en de gewapende magt. Er zijn attelijke werklieden dood. Men moet de werklust niet laten doodgaan.»

— Uit Grenoble wordt onder dagboekering van den 18sten maart geschreven:

»In den schouwburg te Grenoble hebben gisteren onlusten plaats gehad. Het parterre met groot geschreeuw het zingen van de *Marseillaise* van de *Craconiens* verlangd hebbende, wilde het sulks niet toestaan, en het geschreeuw aankhoudend, werd het scherm neêrgehaald. Een in het midden van het parterre bijeen getreden groep begon hierop luidkeels een der revolutionaire liederen te zingen, maar de militaire magt drong de zaal binnen, om die te doen ontruimen. Nu ontstond er een geschil en drie jonge lieden werden gearresteerd. Vele der reeds vertrokken aanschouwers keerden hierop in massa terug, roepende, dat zij de zaal niet zouden verlaten, voor dat de *Marseillaise* op het toneel gezongen zou zijn. Het orkest begon de muziek er van te spelen, en het scherm weder opgehaald zijnde, deed men een poging om het afgebroken eerste bedrijf van het stuk *Fra Diavolo* voort te zetten. Een verschrikkelijk gefluit dekte evenwel de stem der actrice, die de rol *Zerlina* vervulde, en deed haar van het toneel vlugten.

Nu verscheen de tweede tenor, met eene driekleurige vlag in de hand, en zong de *Marseillaise*. Het publiek herhaalde het refrain in koor en jaichte elk couplet uitbundig toe. Hierna heeft het stuk afgespeeld kunnen worden.

»Intusschen was er rondom den schouwburg, waarop het gansche plein van St. André eene ontzettende menigte verzameld. De toeschouwers, die uit het gebouw kwamen, werden mede met groot geschreeuw en die geheele massa zich onder het zingen van de *Marseillaise* in beweging stellende, het de grachten langs, halt houdende; om zich rondom het standbeeld van *Bayard* te scharen, waar men, gekniel, hij zijne naam een gebed ten bekoore der Polen, het couplet: *Adieu sacré de la patrie*, heeft aangeboden; dit gebed beslissende met den kreet: *Polen!* Daarna is de menigte uittoeg gegaan en de nacht verder rustig geweest.

## SPANJE.

*Madrid, 26 maart.* De berichten uit de provinciën blijven voortdurend gunstig. De rust is er even volkomen als in de hoofdstad. Het ministerie is eenstemmig, men verwacht eertlang de uitvaardiging van eenen belangrijken maatregel, betreffende de nationale financiën en de openbare administratie. Men weet, dat de heer *Orlando* zich ijverig bezig houdt met de redactie van een ontwerp, bestemd om de lasten, welke op de belastingplichtigen drukken, te verlichten.

— *El Eco del Comercio* meldt, dat hij eertlang weder in het licht zal verschijnen, vermits het gouvernement noch het onderzoek, noch de kritiek vreesde. *El Tiempo* het eenige blad, dat, sedert het aangenomen van den maatregel op de drukpers de drukkerij had volgehouden, op last van den politiekonink is geschorst voor 15 dagen; hij geeft te gelijk kennis van die suspensie en van zijn voornemen om den 9den april weder te verschijnen: het is mogelijk, dat deze gebeurtenis van eenigen invloed zij op het besluit van *El Eco del Comercio*.

## BELGIE.

*Brussel, 1 april.* Men verzekert, dat de heer *van de Weyer* eertlang naar Londen terugkeert, om er zijnen post als gezant weder te aanvaarden. Sedert eenige dagen zijn zijne boeken en schilderijen reeds ingepakt.

— De liberale bladen schijnen zeer ontevreden over het nieuw gekozen ministerie; de *Observateur* en de *Indépendance* verheugen zich, echter, in de kous van hetzelfde; het is een zuiver katholiek ministerie, zeggen zij, men weet thans met wie men te doen heeft en met welke wapenen men zijne tegenstanders moet bestrijden.

De *Précurseur* noemt het een ministerie *Polignac*. Op één punt zijn de bladen het allen eens en voorstellen aan hetzelfde een zeer kortstondig bestaan.

— Men verzekert, dat de heer *Mercier* toebereidselen maakt, om naar 's Gravenhage terug te keeren en de onderhandelingen met de nederlandsche gevolmagtigden te hervatten nopens het tarieven-geschied, hetwelk tusschen beide natien bestaat.

## Binnenlandsche berichten.

«Wij deden eergisteren vermelden, hoe men in het land der constitutionele instellingen bij uitnemendheid den persoon des konings verbiedt, zoodra hij wil handelen naar vrijen wil. Het *Journal de Commerce d'Anvers* antwoorde hierop (klaar) dat wij hetzelfde niet wel begrepen hebben; dat men, door den koning te beschuldigen van niet-pligt-betrachting en niet-volvoering aan de wenschen des lands, niet den vorst verbiedt; «wij waarschuwen de regering» zegt het *Journal de Commerce*. Wij bevelen het bovengeschied (ter overweging) aan de *Arnhemse Courant*, en den heer advocaat *Boissevain* aan.»

(*Journal d. l. Haye*)

's Gravenhage, 3 april. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen eene koninklijke boodschap, van den 1sten dezer, ten geleide van een ontwerp van wet tot het toekennen van voordeelen aan den franschen handel. — Verzending naar de afdeelingen.

De centrale afdeeling heeft verslag uitgebragt over het ontwerp van wet, tot te gemeet-koming van gelede schade wegens militaire inundatiën. — De dag der beradslagingen zal nader worden vastgesteld.

De president stelt voor, en de Kamer besluit, om de beradslagingen over het ontwerp, tot toekennen van voordeelen aan den franschen handel, te doen plaats hebben op maatsdenden maandag des morggens, ten 11 ure.

Aan de orde van den dag zijn de beradslagingen over de voordragten nopens de opheffing van het fonds voor den landbouw, en instelling van een veefonds. — Daar zij één geheel uitmaken, worden eerst de algemeene beradslagingen geopend.

De heer *van Heloma* acht nog steeds de belasting, welke alleen op den veehouder uitsluitend drakte, ongepast en onrechtvaardig; ja hij vindt die strijdig met artikel 162 des grondwet. Het moge eene vraag zijn; in andere landen, dat de handel en de fabrieken aldaar, die spoornaatste bronnen van volksbestaan uitmaken en van meer bescherming genieten, dan de landbouw, welke op den achtergrond wordt eschoven, — in ons vaderland behoort dit evenwel geen

plaats te hebben. Het is gepast, dat alle takken van ons volksbestaan hier gelijke bescherming genieten. Zij hebben zelfs, nochtan, ten einde met vereende krachten te kunnen medewerken tot bevestiging van het heil des staats, welke, gedrukt door een hoog cijfer van uitgaven, de hulp zijner ingezetenen, zonder onderscheid, totkous inroept, om door drukkende belastingen en alle behoeften te voorzien. Gelijke bescherming moet dus voor allen op den voorgrond staan, en is dit waar — spreeker — dan mag ik het ongepast en onrechtvaardig noemen, dat, terwijl een vrijgevig tarief onlangs door deze vergadering is aangenomen, om den kwijnenden handel op te beuren; dat, terwijl sommige fabrieken zoo aanzienlijk worden bevoordeeld, waarvan het bewijs in de onlangs aangenomene wet nopens den accijns op de suiker te vinden is, — eene klasse van menschen in den staat wordt gevonden de veehouders namelijk, aan wie eene buitengewone belasting wordt opgelegd, niet om de middelen van hun bestaan te verbeteren, maar om zich, zoo mogelijk, te vrijwaren tegen eene ramp, die, het is waar, hen zelve in de eerste plaats treft, maar ook allernaadelligst op het algemeen belang van den staat moet terugwerken. De staat toch heeft belang daarbij, dat alle takken van ons volksbestaan bloeien; hij is niet geholpen met den ondergang van sommigen, al is het slechts ook van eenen eenigen.

Alle takken van bestaan moeten hier gelijke bescherming genieten. Terwijl men nu onlangs een vrijgevig tarief voor den handel heeft aangenomen; terwijl men ook eene beoordeeling van sommige fabrieken, b. v. bij de suikerwet, heeft toegestemd, — komt het niet te pas aan eene bijzondere klasse in den staat, de veehouders, eene buitengewone belasting op te leggen. Dit grijpt met honne regten, met de belangen van den staat. Het is niet genoeg om te zeggen, dat de belasting ten voordeele van de veehouders zelve strekt, — het beginsel acht spreker niet aannemelijk. Ook is die belasting, immers doorgaans, zoo gering niet.

Er komen op de staatsbegrooting ook vele posten voor van soortgelijken aard als die, waarvoor men thans eene bijzondere aanvraag doet, eene bijzondere belasting voorstelt. Er is geene reden om hier van den algemeenen regel af te wijken. Slechts onteigening ten algemeenen nutte kan de reden wettigen, om iemand in het vreedzaam bezit en genot van zijne goederen te storen. Dat beginsel wordt in deze voordragt voorbijgezien. Volgens het stelsel der regering, zal de veehouder in dat bezit en genot kunnen worden gestoord, het vee zal, zijns ondanks, uit zijne stallen kunnen worden gehaald, om het af te maken. Neemt men aan, dat zulks geschieden moet om tegen algemeene rampen te vrijwaren, dan meent spreker, dat de regering niet ver geroeg gaat; dat toch handel, nijverheid, en ook aan vele rampen zijn blootgesteld, waarvoor toch geene bijzondere bepalingen worden vastgesteld. Het ware doel der wet is, om de verspreiding van de veenziekte te voorkomen, welke sommige gewesten zwaar treft; en waarvan gelukkig vels andere gewesten verschoond zijn gebleven. Die ramp, wierd zij algemeener, zou zeker den veehouder, maar niet minder de algemeene belangen treffen. Vroeger heeft de regering aangenomen, dat het hier eene onteigening ten algemeenen nutte gold; later is het terug gekomen; doch vele leden deelen de meening des sprekers. Hij wil de voordragt ingerigt en gegrond hebben op artikel 162 des grondwet, en dan ook moet de schade door het vee schalkist worden gedragen. De regering moet die de regering daartegen inbrengt, naar hetgeen spreker, niet op. Nog dagelijks worden werken vastgesteld, die van algemeen nut worden verklaard, en waarbij dan ook, in geval van onteigening, de algemeene kas de vergoeding betaalt. Maar hebben de veehouders nu gevraagd, dat hun eene belasting moet worden opgelegd tot het bijeenbrengen van een fonds, om hen daaruit, en dus van hante eigene gelden, schadeloos te stellen voor vee, hetwelk op hooger last en ten algemeenen nutte is gesloopt, voor stalgereedschappen, hooi, enz. hetwelk insgelijks op deze wijs is vernield? Neen, antwoordt spreker, mij is zulks althans niet bekend; het tegendeel blijkt uit de menigvuldige ingediende adressen, die zoo vele bezwaren tegen het wets ontwerp inhouden.

Hij wenscht, dat het fonds zal worden opgeheven, en dat het voordeelig oversicht op de staatsbegrooting

wordt gebragt, terwijl, daarentegen, eenigzins som op de uitgaven zal moeten worden uitgetrokken, bestemd tot het geven van schadevergoedingen aan de veehouders, wier vee op hoogen last, ten algemeenen nutte, zal worden onteigend en gedood, en voor de verdere maatregelen, dienstig om de verspreiding der veenziekte te voorkomen; zoo mede tot instandhouding van die instellingen, welke in het belang van den landbouw wenschelijk en nuttig kunnen geacht worden te zijn. Aan een in dien geest voorgedragen ontwerp zou hij zijne goedkeuring kunnen schenken.

De heer *van Haersolte* heeft onoverkomelijke hinderpalen tegen deze voordragt. Zoo worden ten laste van het veefonds de kosten voor de veeartscholen gebragt, die op de staatsbegrooting dienden voor te komen. Hij vrees, dat men nu jaarlijks een te kort op het veefonds van f 91,000 te verwachten heeft; dat het fonds zich binnen weinige jaren in denzelfden ongunstigen staat zal bevinden als thans, zonder dat het de oorspronkelijke doel zal hebben beantwoord. Spreker zegt, dat overgasser tot dus ver gelukkig van de ziekte bevrijd was gebleven, doch, door den aankoop van besmet vee uit Noord-Holland, hebben zich laatstelijk eenige gevallen opgedaan. Als de regering niet tot afmaking van het zieke vee durft overgaan, waarschijnlijk om den ongunstigen toestand van het fonds, dan worden de belangen van vele provinciën op het spel gezet — Spreker acht het bestaan van de commissiën van landbouw zeer nuttig en haar behoud wenschelijk. De strekking der regering, echter, om de uitgaven deswege van de staatsbegrooting op de provinciale te brengen, acht spreker gevaarlijk. Die strekking, meer en meer zichtbaar, kan tot niets anders leiden, dan om de zoo noodige eenheid te verbreken, en vroeg of laat zullen de provinciën verplicht worden hare lasten te verhoogen. Spreker is op zich zelve wel voor het fonds, mits het tot zijn oorspronkelijke bestemming beperkt blijve en geene andere uitgaven daaraan worden gedaan.

De heer *Romme* verklaart zich mede tegen de voordragten. Algemeene behoeften en onkosten moeten uit de staatsbegrooting worden voldaan. Hij merkt op, dat uit het tegenwoordige ontwerp verhooging van de lasten voortvloeit, welke tot eene onteigening en onberekenbare hoogte zou kunnen worden opgevoerd. Hij dringt er bij zijne mede leden op aan, dat zij wel de gevolgen overwegen, die uit de aanneming van het beginsel zullen kunnen voortvloeien en vraagt waar dit heen leiden zal.

De heer *de Man* kan zich met het eerste ontwerp niet vereenigen. Eo. omdat daarbij een bijzonder fonds wordt daargesteld, zonder dat de noodzakelijkheid daarvan wordt bewezen; en 2o, omdat er uitgaven tot het fonds gebragt worden, die op de staatsbegrooting dienen voor te komen. De redenaar heeft steeds op de opheffing van de bijzondere fondsen aangedrongen. De regering heeft zich met dat gevoelen eendijk vereenigd; doch acht hier gronden aanwezig, om het bijzonder fonds te behouden. Die gronden worden door den spreker onderzocht en bestreden. Naar zijne meening kan de regering eers dan met kracht te werk gaan, wanneer zij door de staatsbegrooting wordt ondersteund. Het is niet in het belang van den veehouder, daarom moeten de uitgaven en de schadevergoeding uit de staatsbegrooting worden gevonden. Eerst dan zal de veehouder gaarne zijne geringe schatting opbrengen. De regering heeft de nitroddering tot daer toe van een bijzonder fonds niet wenschelijk geacht.

De eigenlijke bestemming van het fonds is bij de publicatie van 26 december 1799 aangewezen. Ten gevolge van den gelukkig gunstigen stand van hetzelfde, is er later eene groote nitroddering aan het fonds gegeven. Die gunstige staat heeft echter sinds geruimen tijd opgehouden. Al waren sommige uitgaven, die de regering op het fonds wil aanbrengen, ook met den oorsprong en de bestemming van hetzelfde overeen te brengen, dan nog zou men dit moeten nalaten, omdat die uitgaven de krachten van het fonds te boven gaan.

De heer *Gevers* gaat breedtoerig de geschiedenis van het fonds na, onderzoekt de wetgeving, die daerwege achtervolgens heeft bestaan, en deelt mede den loop van zaken betrekkelijk hetzelfde. Hij onderzoekt verder de werking van het fonds, inzonderheid ten aanzien der uitgaven, welke daarop aangewezen en daartoe gevonden worden. Hij doet zien, dat het

fonds van zijde ware bestemming in geenen deele heeft beantwoord. Tot het verkrijgen van schadevergoeding was men verplicht, menigvuldige, lastige formaliteiten in acht te nemen, welke velen nalieten, omdat de vergoeding, die verleend werd, zo gering was. Hij acht het nemen van afdoende maatregelen tegen de besmetting noodzakelijk. Waar zou het heen, indien men in groote gewesten niet zou weten, dat men uit andere nog gezond vee kan bekomen. Welk nadeel zou ons land niet lijden, indien er een verbod van uitvoer plaats vond in die rijken, waarwaars wij in den laatsten tijd zoo veel vee vervoerd hebben. Hij wenscht dan ook, dat die provincies, welke tot dus verre zoo gelukkig van de ziekte zijn gebleven, verder mogen worden gespaard. — Wat het fonds betreft, hetzelfde is al meer en meer achteruitgegaan, en dit niettegenstaande de gewone uitgaven, welke op hetzelfde zijn aangewezen, niet vermeerderd zijn. Hij gaat na, hoe groot de schadevergoeding geweest is, die tot dus verre voor afgemaakt en voor gestorven vee verleend is. Uit het werk van den hoogsteeraat, welke de ziekte belangrijke bijzonderheden. De slotsom daarvan is, dat hij het verlies voor den veehouder van groot belang acht, en het, naar zijne berekening,  $\frac{1}{4}$  à  $\frac{1}{2}$  van den geheelen veestapel bedraagt. De achteruitgang van den veestapel is niet alleen daaraan toe te schrijven, maar het gevolg der ziekte is ook geweest, dat de landman zich aan geene verdere gevaren heeft willen blootstellen, en de fokkerij, zoo veel mogelijk, heeft beperkt. De aanzienlijke uitvoer naar buiten 's lands heeft voorts niet weinig bijgedragen, om den veestapel bij ons te verminderen. Tot zijn leedwezen meent hij uit al het plaats gehad habbende te moeten afleiden, dat er nog geene afdoende middelen gevonden zijn, om de ziekte tegen te komen of te doen eindigen, of zich tegen de ziekte te vrijwaren. De als de beste opgegeven middelen falen maar al te zeer. Er blijft dan ook niets anders over, dan door afdoende maatregelen de langzichte te keeren. Daartoe dient in de eerste plaats in aanmerking te komen het vee van het vee, dat ziek geworden is, of dat de besmetting kon overbrengen. Men mag het zich niet ontveinzen, dat de maatregelen, welke tot dus verre in acht genomen zijn, niet voldoende hebben gewerkt; want er wellicht niemand is, die het vleesch van ziek vee niet op de tafel gehad heeft. Al zijn ook de zieke beesten, afgemaakt en begraven, dan nog kan hij voorbeelden bijbrengen, dat de opgegraven en verbruikt, hetgeen bij de bereiding der levensmiddelen maar al te mogelijk is. Hij verlangt wijders, dat er streng gevaakt worde tegen den vervoer van mogelijk besmet vee. Uit dien hoofde acht hij het raadzaam, dat, indien de tegenwoordige voorstellen mogten worden verworpen, het ontwerp b. van eenige wijzigingen werd aangenomen, ten einde krachtige maatregelen tegen de verspreiding der ziekte daartoe stellen. Het fonds voor den landbouw heeft, zoo als hij gezegd heeft, in de laatste jaren een groot deel van zijn oorspronkelijk bedrag opgebruikt. Alle baten en lasten moeten op de begrooting worden gebracht. Eene tegemoetkoming van den veehouder zou kunnen worden gevorderd, maar deze moet niet bestendig zijn en zich naar den loop der omstandigheden regelen. Het fonds voor de ziekte heeft ondergaan, stemt hem tegen de vermindering van een gedeelte van de lasten, maar men kan zich daarvan niet verwachten. Hij kan zich derhalve met de voorstellen van de commissie, doch wenscht dat de tweede voordragt spoedig tot stand kunne worden gebracht.

De heer van Leeuwen meent insgelijks, dat de uitgaven en ontvangsten op de staatsbegrooting moeten afgewogen worden. Hij is derhalve tegen de oprichting van een nieuw fonds, waardoor men of te veel, of te weinig insamelt. Veel moet hier aan de zorg van de provinciale en plaatselijke tusschenkomst worden overgedragen. Hij verdedigt den staat van den Noord-Hollandschen veestapel; komt op tegen de aanmerkingen, daarentrent gemaakt, en zegt dat de ziekte alhier uit Overijssel in Noord-Holland is aangebracht. Hij meent overigens, dat de commissie van landbouw over het algemeen hare pligt hebben vervuld, door bij tijds aan te dringen op het nemen van krachtige maatregelen, tot het te keer gaan

van de vroesselijke langzichte. Daar al de ontwerpen een geheel uitmaken, ziet hij zich in geenen deele verplicht dezelve af te stemmen.

De heer van Eycklama meent insgelijks eene afwijzende stem uitbrengen. Het fonds is zoodanig achteruitgegaan, dat in vijf jaren tijds ruim 2 millioen zijn ingelooerd. Het is strijdig met het algemeen belang, een maatregel als den tegenwoordigen te bevestigen. De belasting, die het hier geldt, is in den lande op den bestaanden voet zeer impopulair geworden. Hij heeft de overtuiging, dat het nieuwe algemeene fonds, hetwelk men voorstelt, op te zwakke gronden zal worden gevestigd. Met de politie-straffen, door de regering voorgedragen, zou hij zich wel kunnen vereenigen; doch de schadevergoeding behoort ten laste der schatkist te worden gebracht. Het komt hem voor, dat de regering ook in Overijssel den ongelukkigen weg van pailletieven heeft getracht te willen inslaan. Ook hij zal stemmen tegen al de voordragten.

De heer van Sasse van Fisselt acht de voorgestelde belasting op den veehouder gevaarlijk, onbillijk en onevenredig. Het ontwerp heeft op hem een onangenaamen indruk gemaakt. Daardoor wordt de betrouwenwaardige strijd tusschen verschillende takken van nijverheid en volksbestaan aangewakkerd. Hij meent dat de afwijking van de voorgedragene wijziging die steeds in werking geweest is. Hij acht het gevaarlijk om de beslissing nopens het afmaken van het vee, alleen van den recarts te doen afhangen. Er bestaat geene zekerheid nopens de gepasheid der thans voorgestelde maatregelen tot keering van het kwaad. Hij zal tegen al de ontwerpen stemmen.

De heer Bijleveld kan zich niet met de opheffing van het fonds wel vereenigen, maar verklaart zich tegen de oprichting van een nieuw bijzonder fonds, hetgeen niet overaan te brengen is met eene regelmatige comptabiliteit. Hij ziet er ook bezwaar in, dat er uit het fonds uitgaven zullen worden gedaan, die daaraan vreemd te achten zijn. Inzonderheid is dit het geval met de veeartsenschool. Die inrigting behoort aan de kennisneming der Staten-Generaal te worden onderworpen en op de gewone staatsbegrooting geplaatst. De aanmerking, dat op die wijze deze inrigting telken twee jaren aan wisselvalligheid zou worden bloot gesteld, is ongegrond. Dit zou dan evenzeer het geval wesen met elke staats-inrigting, die op de twee-jarige begrooting voorkomt. Ook die instellingen worden telken twee jaren door de Kamers beoordeeld.

De heer Faber van Riemsdijk meent, dat het openbaar gezag zich met de zorg voor te verliezen schade-vergoeding niet behoort te bemoeijen, maar die taak behoort over te laten aan particulieren. Hij is tegen de daarstelling van een nieuw fonds, en tegen de voorgestelde belastingen, en gelooft, dat de veeartsenschool geene uitgaven moet vestigen, dat het voorzichtiger is, dat het slechts korten tijd in stand zal kunnen blijven. Het voorgestelde fonds levert voor de begrooting voor 1847 reeds een te-kort op van 791,000. Aan zulk een fonds kan hij nooit zijne goedkeuring geven.

De heer van Lam van Isselt betooft, dat de grondslag, waarop deze voorstellen rusten, onbillijk is. Er wordt daarbij ten laste van den veehouder gebracht wat ten bezware van den staat moet komen. Hij wenscht de hoogst nuttige veeartsenschool te behouden, doch verlangt, dat de kosten daarvoor op de begrooting worden geplaatst. Hij zou er geen bezwaar in vinden, om daarvoor eene geringe belasting op den veehouder te leggen, omdat, wat men er ook van zeggen moge, die inrigting meer bijzonder ten behoeve van den veestapel strekt. Ook zelfs dan, wanneer de tegenwoordige voorstellen mogten worden afgestemd, wenscht hij, dat er dadelijk voorzorgsmaatregelen van politie, aan de beraadslagingen der Kamers worden onderworpen. Het is mogelijk, dat niet alle commissie van landbouw zoodanig zijn zamengesteld, dat er geen aanmerkingen op de zelfde zonden te maken zijn. Doch hij acht het behoud dier commissie in het algemeen voor hoogst wenschelijk en hij heeft datzelfde in stand mogen worden behouden. Hij kan zich derhalve met de voorstellen van de commissie, doch wenscht dat de tweede voordragt spoedig tot stand kunne worden gebracht.

De heer Hoffman is voor de daarstelling van een bijzonder fonds, mits het op vaste grondslagen steune. Om dat deel te bereiken, moeten alle uitgaven die niet tot hetzelfde behooren, daarvan worden afgenomen. Dit is het geval niet bij de twee eerste ontwerpen, die aanhangig zijn, en dienvolgens kan hij ze niet aannemen.

De heer Kniphorst kan zich insgelijks met de voordragt niet vereenigen.

De heer van Goltstein heeft met leedwezen uit deze beraadslagingen ontwaard, dat zich geene enkele stem voor de voordragt heeft doen hooren. En desalniettemin verdueren zij, naar zijne meening, alle aanmerkingen. Hij gelooft, dat door de zelfde aanmerking het algemeen belang gewetenszwaar zal worden bevorderd. Hij hoopt, dat de meerderheid der Kamer zich alsnog daarvan zal overtuigen. Reeds ten vorigen jare verklaarde hij zich voor instandhouding van het veefonds; slechts eene geringe bijdrage wordt van den veehouder verlangd om hem een groot voordeel, het behoud van den veestapel, te verzekeren. De meerderheid der Kamer heeft toen begrepen, het ontwerp in nadere overweging te moeten laten nemen. Dit is het geval geweest. Die nadere overweging heeft goede gevolgen

opgeleverd. De meest gewichtige bezwaren, zijn uit den weg geruimd. De redenaar onderzoekt en wederlegt de bedenkingen, die thans nog worden ingebracht. Wat aangaat het bezwaar, dat er niet ontfeind wordt ten algemeenen nutte, vindt hij hier geene krenking van artikel 162 der grondwet. Er heeft ontfeining plaats van eene bijzondere soort van eigendom in het algemeen belang, hetwelk in het behoud van den veestapel gelegen is. Bij de droogmaking van het een of andere water, wordt ook ontfeining bevolen ten algemeenen nutte, alhoewel eene bepaalde streek daarbij meer bijzonder belang heeft. — Hij geeft het toe, dat bijzondere rijks-fondsen, zoo veel mogelijk, moeten worden opgeheven, maar de redeneu, die dusdanige opheffing wenschelijk doen achten, bestaan hier niet. Door de aanneming van dit fonds, behoorlijk geregeld en gegrond op eene begrooting, wordt geene belemmering veroorzaakt om de inkomsten des lands geheel te overzien, en de mogelijkheid van verwarring bestaat niet. — Men heeft alreeds gevoerd tegen de uitgaven, die geene betrekking tot het fonds zouden hebben, doch van dat denkbeeld zal men, bij aandachtige overweging, moeten terugkomen. Wanneer eene ziekte ontstaat, moet dezelve met kennis van zaken, en met kracht worden tegengegaan en in derzelver voortgang gestuit. Geene moete, geene inspanning, geene kosten moeten daarvoor worden gespaard. De noodzakelijkheid daarvan is maar al te zeer gebleken. Men heeft tegen de heerschende langzichte niet van den aanvang af de krachtigste maatregelen genomen. Nu woedt zij voort, en men is niet meer tegen dezelve bestand. — De veeartsenschool te Utrecht heeft aanleiding tot bezwaren gegeven. De veeartsenschool over den lof dier school niet uitwerpen. De veeartsenschool zijnen lof verheven. Men mag niet grond waken op al degenen die hunne opleiding aan die school hebben verkregen. Strenge beoordeelaars hebben het verklaard, dat de bedoelde personen al de vereischten bezitten om als kundige veeartsen werkzaam te zijn. Naar zijne meening is het minder juist, te verlangen, dat de kosten voor die school op de algemeene staatsbegrooting worden geplaatst. Die school moet immers zorg dragen voor de opleiding van hen, die bestemd zijn, voor de gezondheid van het vee te waken. De redenaar toont, door het voorbeeld van Frankrijk bij te brengen, aan, dat het aan andere landen niet gelukt is, om met mindere kosten, dergelijke inrigting daar te stellen en te onderhouden. Deze instelling is van eene bijzondere aard; zij kan niet gelijk gesteld worden met andere rijks inrigtingen, op de staatsbegrooting voorkomende. De som, voor de school aangevraagd wordende, is niet te hoog. Het veld, daarvoor benodigd, wordt wel besteed. — De redenaar dringt ook aan op het behoud van de commissie van landbouw, die zich van den toestand van dien belangrijken tak van volksbestaan verzekeren. De voorlichting dier commissie is van eene zeer heilzaam, en kan niet worden opgegeven. Het is alzoo de handhaving dier commissie, en het brengen van de kosten daarvan op de staatsbegrooting.

De voortzetting der beraadslaging wordt bepaald op morgen ochtend ten 11 ure.

's Gravenhage, 3 april. De Hooge Raad der Nederlanden heeft dezer dagen, ten aanzien der tiendheffing in het algemeen, een hoogst gewichtig punt beslist in zake van den administrateur van de particuliere domeinen des konings tegen J. Bloemendaal, onder Barneveld, en D. Lokhorst, te Scherpenzeel.

Het provinciaal hof van Gelderland had, namelijk, bij arrest van december 1844, aan den koning, voor de tiendheffing naar den afstand van augustus 1823, de regten betwist van den voormaligen heer van de lande. De Hooge Raad heeft dat arrest, op de pleitdooijen van mr. D. Donker Curtius en de conclusie van den procureur-generaal, te niet gedaan, op grond, dat die regten begrepen zijn in federaal tiend-aftand over een bepaalden krets of cirkel en waarin dien ten gevolge als *decimator universalis* wordt opgetreden; weshalve dan ook niet de aanspraak moet worden bewezen, maar de vrijheid, wanneer men die wil doen gelden.

's Hertogenbosch, 2 april. De heer F. Douay alhier was eenigen tijd geleden, op het dankbeed gekomen, alhier eene crochet-borduur-school, en gaf zich die in België bevinden, op te rigten, ten einde, om al zulks aldaar plaats heeft, door dezen fabriekmatigen arbeid aan een groot aantal meisjes in deze stad, een ruim bestaanmiddel te verschaffen. Dit denkbeeld zien wij thans, dank zij zijne ijver, verworpen. Onder directie van den heer van Meijer, door hem uit dat land naar deze stad ontboden, en onder de bijzondere bescherming van den Weloerw. heer A. van den Heuvel, pastoor van de St. Pieterskerk, is zoodanige school alhier geopend, waarop reeds aan vele meisjes gratis onderricht wordt gegeven, en op welke er nog dagelijks worden aangenomen. Niet alleen, dat het onderwijs in dit nieuwe handwerk gratis geschiedt, maar de kinderen genieten de leerlingen al dadelijk, bij wijze van

aanmoediging, tenige voldoening voor hun werk. Terwijl tevens de Weloerw. beschermder deschool dikwijls bezoekt, en alsdan aan de meestgevorderde en rijtigitste leerlingen prijzen verleent. Alles belooft ons dus, dat door de ijverige pogingen van den heer *Douay*, gesteund door de bescherming van den Weloerw. heer *van den Hauvel*, zich, binnen eenige jaren, hier ter stede een aantal meisjes en vrouwen zullen bevinden, welke een tol heden toe hier niet gekend handwerk zullen kunnen uitoefenen, waardoor zij en staat zullen zijn, op eene gepaste wijze naar behooren in hun bestaan te kunnen voorzien, te meer nog, omdat de verkoop dier borduurwerken is verzekerd, dooelien dezelve dan niet meer van België zullen kunnen worden ingevoerd.

*Utrecht, 5 april.* Gisteren ochtend, ten 7 ure, is het stoffelijk overschot van den student *Carl Wilhelm K.*, wiens ongelukkig uiteinde reeds vermeld is, in plegtige stilte ter aarde besteld. Zijne landslieden, die met hem aan de alhier gevestigde hogeschool studeerden, hadden zich vooraf in vijf rijtügen naar het kerkhof begeven, alwaar zij het lijk ontvingen, en rondom het graf een lijklied zongen, waarna de plegtigheid door eenen hunner met een gebed besloten werd.

*Groningen, 2 april.* De berichten uit deze provincie aangaande de winter-graangewassen, bijzonder de rogge en gerst, zijn niet gunstig; dezelve verliest algemeen de groene kleur, hetwelk wel alleen zal moeten worden toegeschreven aan den onvruchtbaren staat van den grond, ten gevolge van de vele regens, welke zoewel in het najaar als in de laatstvoorige maanden gevallen zijn. Men was dan ook reeds sinds geruimen tijd overtuigd, dat de grond veel behoefte had aan droogte; mochten wij die nu bij eenige aanhoudende regen hebben, dan zoude zich nog veel kanalen herstellen. — Omfrent het koolzaadgewas blijft het vooruitzicht zeer gunstig; men heeft hoop op eenen oogst, gelijk wij in vele jaren niet hebben gehad, en welke alleen voor dien van 1824 iets zoude behoeven onder te doen; bij vooridurend gunstig weder zal het tegen het midden van deze maand beginnen te bloejen, gelijk zulks reeds sedert eenige dagen het geval is met het ~~...~~ echter maar een ~~...~~

Ten gevolge van het vroeger vermeld met betrekking tot den hoogen onderdam en de langdurige dienstvervulling van de *N. N. Sinnighe*, te Niehove, ~~...~~ dat hij een predikant als ~~...~~ woonachtig is *Elisabeth Hoeksum*, die nu in haar drie-en-zeventigste jaar is, en reeds 61 achtereenvolgende jaren bij genoemden heer heeft gedient, zijde zij als meisje van 12 jaren bij dezen ~~...~~ of kleine-meid aangenomen.

De *Premier Zeitung* behelst het volgende schrijven uit Lissabon: De vrije veehandel volgens het nieuwe tarief is eene zaak, waarin het vaste land niet recht een hoog belang stelt. Tot hiertoe kwam het naar Engeland gevoerde vee meebrengende uit nederlandsche havens; gedurende den winter, echter, wanneer deze door het ijs gesloten zijn, plagt slechts zeer weinig vee van daar hier in te komen. Daarentegen is, bij het zachte weder van dit jaar, de aanvoer van vee uit nederlandsche havens belangrijker geweest dan ooit te voren. De nederlandsche veehandelaars moeten goed bij deze verzendingen gestaan hebben, daar zij zich anders zooveel moeite niet zouden gegeven hebben, om onze vee markt te voorzien. Wanneer alzo de inkomende rechten op het vee, volgens het nieuwe tarief, ~~...~~ moet de invoer er van nog aanmerkelijk toenemen. Tot hiertoe zochten engelsche landbouwers mede voordeel te trekken van den buitenlandschen veehandel door het meeten, maar de proeven, om buitenlandsch vee vet te krijgen, zijn over het algemeen mislukt. De wijze van voederen en het gebruik van de vee sticht; men mag ~~...~~ dat de aanvoer in het verleden dadelijk tot het verbruik aan de markt zullen gebracht worden. Zoo was dan ook het grootste gedeelte van dit jaar ingekomen vee reeds in de vanderijen te Rotterdam, Schiedam en Harlingen gemest. Men heeft van daar, dat men voornemens is, 20,000 stuks rundvee te meeten, welke, nadat het plan van den minister *Peel* in werking gekomen is, naar engelsche havens zullen worden overgescheept.

Hoezeer de invoer van buitenlandsch vee reeds in het jaar 1845 in vergelijking met het voorgaande jaar is toegenomen, toont de volgende tabel:

	1844	1845
Ossen	3682 stuks.	9782 stuks.
Koeijen	4454 " "	6502 " "
Kattaren	53 " "	586 " "
Schape	2801 " "	15846 " "
Lammerep	16 " "	112 " "
Zwijnen	265 " "	1598 " "

De invoer van vee kon tot hiertoe op den prijs van het vleesch alhier geenen aanmerkelijken invloed hebben, maar de zoo belangrijke aanvoeren, welke thans in Nederland worden gereed gemaakt, zullen zonder twiifel de prijzen doen dalen. De toevoeren over Hamburg, welke reeds in het vorige jaar niet onbelangrijk waren, in het bijzonder van ossen en zwijnen, zullen eveneens sterk toenemen; zoodra de Kooplieden in het hanoversche, oldenburgsche, enz. vernemen, dat hun vet vee zonder invoerrechten in Engeland met voordeel kan verkocht worden.

*Leenwarden, 4 april.* Den 11en dezer maand zal voor de arrondissementen-regië te dezer stede de voor den landbouw meest belangrijke vraag worden bepleit: in hoeverre het misgewas der aardappelen, zoo als dat verleden jaar heeft plaats gehad, den huurder van land veel geeft tot vermindering van huurprijs der landerijen, die tot den aardappelbouw zijn gebezigd.

*Assen, 2 april.* De heer gouverneur dezer provincie is eergister avond, bij zijne aankomst alhier, met eene senerade der stads hofenstrijk verwelkomd, en heeft heden audientia verleend aan de onderscheidene collegiën, ambtenaren en particulieren.

*Maastricht, 3 april.* Terwijl een houthakker heden morgen bezig was met het omtrakken van eenen meer dan hondert jaren eik in het woud, behorende tot het slot van Pietersheim, vond hij in den geheel holten tronc het geraamte van eenen man, die op het hoofd daarin was gestort. Men konde de geelaatsrekken van den ongelukkige nog onderscheiden, zoodat hij zich overtuigde, dat deze man niet tot de gemeente van Lanaken behoorde. Men kan met geene zekerheid bepalen, waartoe deze man eenen zoo vreemden dood heeft gevonden. Vermoedelijk was hij een strooper, die, bij de verandering van jagt-opsiaars, de vlugt in den boom heeft genomen en door eenig toeval op het hoofd in den houthakker is gestort.

**Ingezonden stukken.**

**REQUEST van de kaarsen-, lampen-, kandelaars-, lantarens-, snuitera- en dempermakers, en van vet-, olie-, harst- en andere lichtstofmakers, aan de Kamer der Afgevaardigden, Naam het Fransch door ~~...~~ (Wetvolg van no. 76.)**

Tot de wording van overschillig welk product, wordt te samen-werking van natuur en van arbeid vereischt. Het aandeel der natuur is steeds kosteloos; het is de prijs van den arbeid, welke aan het product waarde geeft en welke betaald wordt.

Daarom kost, bij voorbeeld, te Parijs een oranjeappel uit Lissabon de helft minder dan een oranjeappel uit Parijs. De kosteloze warmte der zon doet, de eerste, wat voor de andere niet dan met arbeid, derhalve niet dan met kosten kan verkregen worden.

Wij kunnen dus stellen, dat wanneer te Parijs oranje-appelen uit Portugal worden ingevoerd, dezelve door de Parijsenaars van de ~~...~~ en voor de wedersheid tegen betaling verkrijgbaar zijn; met andere woorden, dat de Parijsenaars de Lissabonse oranje-appelen kunnen koopen voor de helft minder dan de Parijsche. Nu is juist dit halve voordeel dat een aantal vreemde boven inboemsche voortbrangseln hebben, de reden waarom door u zoovele vreemde producten geweerd worden! Gij zegt, hoe zoude de nationale wet, of de nationale wet, dat het kunnen volhouden tegen eenen mededinger, die de helft minder kosten heeft, omdat de warmte der zon, of eenig ander natuurlijk voordeel, de andere helft voor hem doet. Maar als dat halve voordeel, dat den vreemde voor heeft, u noopt den inboer zijner producten te bemoeijelijken of te verbieden, hoe kan dan het geheel voordeel u nopen de mededinging toe te laten? Derhalve zoude hij of niet consequent zijn, of hij kunt de minder kostbare voortbrangseln van vreemde nij-

verheid verende — ook het licht der zon waren, dat geheel kosteloos schijnt.

En het is op grond daarvan, dat wij op de inwilliging van ons verzoek durven rekenen.

Hatwolk doende, enz.

Volgen de onderteekeningen.

**Advertentien.**

+++ Op verlang nader aan te kunnigen dag en ++ plaats zullen in het openbaar, worden ver- + kocht:

Twee BOEREN-PLAATSEN, beiden gelegen te Westervoort; een aan den Zandweg en de andere aan de Klipstraat.

Persoonlijk of met vrachtwijs brieven is daaromtrent nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris *van ROSENTHAL*, te *Felp*.

*Mr. N. G. FRANCKEN*, Notaris te *Elst*, zal, op Maandag den 20sten April, ten huize van ~~...~~ *de Klomp*, onder *Elst*, erfhuisgewijze, in het openbaar verkoopen:

Eenen welgestelden INBOEDEL: voorts, den volgende dag, BOUW- en DEELGEREEDSCHAPPEN; VOORSTUWEN, 9 PAARDEN, 51 stuks HOORNVEE, groot en klein, en 15 VARKENS, en eindelijk twee HOOF- of KOORNBERGEN, ieder van 5 Roeden.

**TE HUUR**  
Om met 1<sup>o</sup> Mei aanstaande of vroeger te aanvaarden:  
De BUITENPLAATS, de *Veltkamp*, gelegen in het Dorp *Bathmen*, provincie *Overijssel*, vijf minuten van de groote route naar *Deventer* en *Enschede*, bevattende het Huis vier BENEDEN-KAMERS, waartan twee wat STOOKPLAATSEN voorzien, ruime KEUKEN, WASCHHUIS, KNECHTS-KAMER, KELLER, en BERGING voor Brandstoffen, boven drie behangen KAMERS, MEIDEN-KAMER, en twee KAMERS en twee DROOGZOLDERS; alsmede een groot TUIN, met vele soorten van fijne VRUCHTBOOMEN besaaid. — Met franco-brieven te bevragen bij den Eigenaar, op den Hout *Meerp*, bij *Bathmen*.

**Instituut van Opvoeding en Onderwijs te Apeldoorn.**

De Ondergeteekende, Kostschoolhouder te Apeldoorn, heeft de eer. Ouders en Voogden te betigden, dat zijn INSTITUUT VAN OPVOEDING en ONDERWIJS is overgebracht op een vroeger Landgoed, dat door dezelfde bosschen, tuinen en veldlingen den jongelieden al het genot van het vrije en aangename buitenleven verschaft.  
Voegt men hierbij, dat het onderwijs, door hem-zelf en bekwame meesters gegeven, alle Vakken omvat, die, oorspronkelijk den geest des tijds, voor den Handel, de Militaire Akademien en het Staatsexamen tot de Burgerlijke Hogescholen gevorderd worden; — en dat aan belanghebbenden verscheidene adressen kunnen opgegeven worden van Ouders en Voogden, vier Kinderen en Pupillen bij hem huursopleiding en vorming voor verscheidene maatschappelijke betrekkingen genoten hebben, — die bij gevolg bevoegd zijn over de huiselijke behoeften, de grondigheid van het onderwijs en de morele en beschaafde opvoeding te oordeelen, — dan vleit hij te vermoeden, dat u langdurig meer de opmerking gestelde conditien ongetwijfeld zullen bevestigen.  
*Apeldoorn, Maart 1846.*

*M. H. VAN DODRINK*

+++ Voor de Provincie Gelderland biedt zich ++ aan als PLAATSVERWANGER een ~~...~~ NATIONALE MILITIE en PERSONEL. — Adres Letter ~~...~~ Boekhandelaar *J. H. MEELINK*, te Zutphen.

**Markt prijzen.**  
*Arnhem, 3 april 1846.*  
Oude Witt van f 00.00 tot f 0.00; Nieuwe Witt van f 7.50 tot f 11.25; Rogge van f 7.80 tot f 8.00; Backwilt van f 7.25 tot f 8.25; Gerst van f 5.25 tot f 5.50; Vrijsche Haven van f 0.00 tot f 00.00; Koarhaver van f 2.90 tot f 3.45; Witte Boonen van f 00.00 tot f 00.00; Groene Erwtten van f 00.00 tot f 00.00; Groene Erwtten van f 00.00 tot f 00.00; Geel Erwtten van f 9.25 tot f 10.00; Boolzaad van f 00.00 tot f 00.00; Aveltaad van f 00.00 tot f 00.00; Klavernaad van f 20.00 tot f 36.00; Aardappelen van f 2.20 tot f 4.00; Water van f 0.75 tot f 90 het pond.

**Waterlogie te Arnhem.**  
Den 4 April 4 Et 3 Palm, 5 Duim; gew. 0 gev. 2 D.  
Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boekdruker.